

פרוטוקול מס' 217

מישיבת ועדת הכלכלה

יום ג', כ"ט בתמוז תשל"ו, 27 ביולי 1976, שעה 13.00

יו"ר הכנסת י. ישעיהו

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:

י. הורביץ - היו"ר
ל. אליאב
א. לבנבראון
א. זילברברג
ע. הדר
י. מודעי
נ. קצב
י. שערי
מ. דרובלס
פ. גרופר
י. כהן
י. דרניצקי (יודין)

מוזמנים:

חה"כ ש. המיר
חה"כ א. שכטרמן
חה"כ פ. כהן
נ. לורך - מזכיר הכנסת
ש. יעקובצ'וץ - ס/מזכיר הכנסת
א. בן-מאיר - סמנכ"ל משרד החקלאות
י. מישי - משרד החקלאות
י. ברגר - יועץ לענייני המועצות לייצור ושוק
מר דורנץ -
ש. דר-זיו - היועץ המשפטי של משרד החקלאות
מר ברזילי - משרד המסחר והתעשייה
מר קורנפלד -
י. סלמה
מר כהן

כלכלן הוועדה:

ד. לב

מזכיר הוועדה:

י. פלכסר

- סדר היום:
1. פרידה ממזכיר הוועדה י. פלכסר הפורש לגימלאות.
 2. אישור העלאת שיעור אגרה בעד מחן שירות על-ידי מועצת הלול וסיכום הדיון בענין מדיניות הסובסידיות בענף הלול.

-2243-

(תקן יולי 1976)

פרידה ממזכיר הוועדה י. פלכסר הפורש לגימלאות

היו"ר י. הרביץ:

אני פותח את הישיבה.

אדוני היו"ר הכנסת, אורחים נכבדים ובעיקר חתן המסיבה מר פלכסר. באנו להפרד ממך לאחר הרבה שנות עבודה. אנחנו לא לווינו אותך בכל שנות עבודתך אלא רק תקופה קצרה. אנחנו יודעים מה חשבו החברים שעבדו אתך ומה אנחנו חושבים. שרת שירות מצויין את הוועדה, במידה רבה היית לאורים ותומים בעבודה השוטפת של הוועדה. כאיש שידע להחזיק עט ביד, תוכל לכתוב על העבודה שלך ועל-ידי כך תהיה לתועלת לאלה שיבואו אחריך.

כאן יושבים שני יושבי-ראש הוועדה שהיו לפני ואולי חלק מהם יהיו לאחר שאמלא את תקופת כהונתי. כולנו יודעים להעריך ומכירים בעובדה שזקוקים למשענת וההדרכה שלך במאמץ ובריצה המסורפת של יום יום. נדמה לי שלא אגזים אם אומר: בלי עוזרים טובים העבודה כאן לא תיעשה. יהיה חבר כנסת או יו"ר ועדה החרוץ והמוכשר ככל שיהיה, בלי הדרכה ועצה, קשה להאמין שניתן לעשות את העבודה כראוי.

אני שוב מאחל ומודה לך גם בשם הוועדה ובשמי שתזכה לשנים רבות של בריאות והמשך בעבודה שתמצא לנכון ותמצא יכולת לפעול בעתיד כפי שפעלת בעבר.

חברי הוועדה קנו לך כשי פרידה אינציקלופדיה הלמודית. אני מקווה שחלק אתה מכיר ואם לא תוכל להתמיד בה.

יו"ר הכנסת י. ישעיהו:

אני רוצה רק להוסיף על דברי יו"ר הוועדה לגבי עבודתו של מר פלכסר בכנסת. בעצם הישיבה הזאת שנינו הותיקים במסיבה הזאת. אני מכיר את עבודתו מראשית ימי הכנסת, והיו זמנים שהוא היה מזכירם של כל ועדות הכנסת וזה הלך בסדר והעבודה היתה כתקנה. הוא היה מזכיר יחיד שכיסה את כל הצרכים.

יתר על כן, ציין יו"ר הוועדה שלמר פלכסר יש עט ועט סופר. הוא עבד במשותף עם המנוח צידון ואני חושב שלא במעט הודות לו יכול היה צידון המנוח להוציא את ספריו שהם משמשים מקור לא אכזב לכל מה שרוצים לדעת על הכנסת. גם דברי ימי הכנסת וגם ההתפתחויות של כל מיני נוהלים ונוהגים, איך הוחל בהם ואיך היה הדיון, אפילו להבנת התקנון אנחנו נזקקים למקורות שהמנוח צידון אסף בחייו וזה לא במעט בזכותו ועזרתו של מר פלכסר.

הוא יוצא עתה לגימלאות. זה אחד מההישגים הסוציאליים שלנו. אני מביין שאין טוב בלי איזושהי שרכה. כמובן שאדם נפרד מעבודה זה די קשה ואני יודע שזה קשה לו מאד להפרד מהעבודה. אם היה עובד באיזה משרד אחר לא היה קשה לו. הוא ילך הביתה יכתוב ויטפל בענייניו.

מר פלכסר מאותה קבוצת עובדים ראשונה ואנחנו נפרדים משבעה עובדים כאלה. הם הנהיגו בכנסת את הרוח

יו"ר הכנסת י. ישעיהו:

של עבודת קודש כך שכל מי שבא אחריהם הולך בעקבותיהם. עובדי הכנסת הראשונה ואחר-כך אלה שבאים אחריהם מתהלכים על בהונות כי הם מרגישים שהם עובדים בבית העליון של העצמאות שלנו והדמוקרטיה שלנו ומגיע למר פלכסר יישר כח וכה לחי.

א. שכטרמן:

כאשר בונים בית יש שתי חגיגות: הנחת אבן הפינה וחנוכת הבית, ויש הפרש עצום בין שתי החגיגות, באופי, בזמן ובחשיבותן. בעת הנחת אבן הפינה מכניסים את האבנים שעליהן יעמוד הבית לתוך האדמה ושם הן נשארות ואינן יודעות כלום על החגיגות, על השמחות ועל הצרות. בחנוכת הבית מופיעים כבר בעלי הבתים המיוחסים. הבית עומד על אבני הפינה ואיננו עומד על חנוכת הבית. מר פלכסר אחד מאבני הפינה של הבית. הכירו אלה שצריכים להכיר. אלה שעבדו אתו יודעים שיש על מי לסמוך.

אני הייב לומר, בשנים האחרונות

נעשיתי קצת פסימי. ביחסי אנוש, הבית הזה לא נותן דוגמא כיצד יהודים צריכים לחיות בינם לבין עצמם. אולי היה אפשר לחגוג אחרת את הפרידה ממר פלכסר ולחת לו עוד שנה לעבוד בכנסת. אותה האטמוספירה שממנה נהניתי כשנכנסתי לבית אני חייב אותה הרבה מאד למר פלכסר. כי ידעתי שכל מה שיאמר זה אמת, על סמך ידע בסיסי ומעמיק. בלי ספק היה בזה יחס של אמון ממש והיה על מי לסמוך. לצערי, לא על כל צעד ושעל נחקלתי באותה מידה של יחס וגם היכולת לסמוך. אם תימצא דרך שמר פלכסר ימשיך איך שהוא להיות קשור לבית הזה ולהעריך עליו מאותו בטחון עצמי, ויש לו בטחון עצמי, מאותו יושר והגינות גם האינטלקטואלי וגם האישי, אני חושב שהבית הזה יכול להמשיך ולהראות כפי שצריך להראות ויש סיכוי שלצעירים יהיה ממי ללמוד.

אני רוצה לאחל בשם כולנו אריכות

ימים למר פלכסר. תבוא וחשב בבית, תעזור ותדריך ויהיו כאלה שיוכלו להעריך את עבודתך וגם לומר לך את זה.

ש. חמיר:

איני רוצה להכביר במלים, אבל הייתי מוסיף על דברי קודמי. יש לי חוויות עם מר פלכסר משתי תקופות מאד נוגדות מבחינתי: אחת, כאשר ישבתי בצד מאד אופוזיציוני, והשניה כאשר ישבתי כיו"ר הוועדה ובשחיהן נפגשתי עם מר פלכסר כמזכיר הוועדה ורק בצירוף של השתיים יכולתי לעמוד על העומק, על איכותו, טיבו ומידותיו. בסופו של דבר, להיות מזכיר של ועדה פוליטית כל כך, דגת ניגודים פנימיים כמו כל ועדה פרלמנטרית, זהו תפקיד קשה בייחוד לאדם שיש לו השקפות מוצקות משלו ויחד עם זאת תפקידו פרלמנטרי בלבד ולא מפלגתי והוא צריך כל הזמן לבדוק את עצמו עד כמה הוא נשאר נאמן לפונקציה הממלכתית. אח"כ כיו"ר אתה רואה מזכיר שבנושאים מסויימים המידע שלו רב מחברי הוועדה והוא צריך לדעת הרבה לשתוק, מפעם לפעם להעיר ולהעיר במידה שאוזן קשובה תחרש ממנה ויחד עם זאת לא תגורה יותר מדי וכך להלך על חבל מחוץ, בין הטיפין, לתרום לרמתו המצטברת ולהיות מוסד הקבע בשעה שכל היתר מחלפים. המזכיר הוא כמין עמוד מרכזי שמבחינות מסויימות לעתים הוועדה כולה סובבת סביבו מבלי שהיא מודעת לכך ולוועדת הכלכלה יש אלמנט נוסף. ועדת הכלכלה הופקדה משנים רבות בידי האופוזיציה ולמשלה יש צרכים שלה, צרכי חקיקה זהמזכיר באיזשהו מקום צריך להיות שומר נאמר בין הפונקציה של האקזוקטיבה לבין הפונקציה של נאמנות ליו"ר הוועדה, שבמקרה זה היה תמיד, מזה שנים, איש האופוזיציה.

ש. חמיר: אם למזכיר של כל ועדה תפקיד מורכב שמחייב הרבה טקט וחכמת חיים, הרי בוועדת הכלכלה נפל על מר פלכסר העול לצרף תכונות נוספות שישנן בו כדי להביא לשירות מלא ויעיל.

לפי הקצב והדינמיקה שלו לא חלמתי שאוזמו בקדנציה זאת למסיבת פרידה של יציאה לגימלאות של מר פלכסר. אני שותף לדבריו של מר שכטרמן שזה מאד מוקדם וחבל על כך. אבל אני משוכנע שיהיו פני הדברים כפי שיהיו, הוועדה הזאת והיו"ר שלה יפנו אל מר פלכסר בין אם יהיה פה או בביתו, יזדקקו לו כדי לדעת מה היה ולמצוא פתרונות בפרוטוקולים הישנים, ואני מבטיח לך שלא רק חברי הוועדה, אני משוכנע שגם חברי כנסת שעוסקים בנושאי כלכלה עוד יזדקקו להצעתך הטובה. זאת הזדמנות להודות לך על שירותך המצויץ כשכהנתי כיו"ר הוועדה ואני מאחל לך שנים ארוכות של בריאות ונחת רוח.

א. זילברברג: אני לא רוצה להעמיד את היו"ר במצב לא נוח. יש דבר שמאחד אותי בוועדה עם מר פלכסר. אני יושב כאן בוועדה ובתקופה שאני חבר הוועדה עברתי ביחד אתו את יושבי הראש שברכו אותו לפני. שנינו סבלנו מיושבי הראש שברכו אותו. אבל שמחתי לשמוע את ההערכה שמעריכים את מר פלכסר. גם אני שייך לאלה שמעריכים אותו, כאיש בעל מסורת יהודית, נעים וזהיר מאד בדיבור ובשיחה עם חברים. אני לא נתקלתי אף פעם באיזו אי-נעימות שהיתה בעבודה שלנו. אני מאד הערכת אתו ומעריך אותו. אני בין אלה שחשבו שהוא צריך עוד להמשיך, אבל כנראה כאשר מגיעים לגיל מסויים טוב שיש לאדם קצת זמן לחשוב וגם לעסוק בעוד עניינים, מה שלא ניתן לעשות בזמן עבודתו.

אנחנו מקווים לראות אותו כאן, להפגש אתו בעבודתנו ואני מאחל לו כל טוב.

י. פלכסר: אני מודה שהיה לי הרבה יותר מה לומר, אבל אחרי הדברים ששמעתי נסתמו דברי. אתחיל מהסוף - אשרי שזכיתי. אם כי אני רואה הרבה מאד הפרזה מהדברים שנאמרו כאן, אבל עצם הסיפוק לשמוע ולהיות במחיצה זאת, זאת זכיה ואם אומר כמה מלים ספורות לוועדה הזאת בה מלאתי תפקיד קרוב ל-27 שנים, אני צריך לציין דבר שאולי לא ידוע, שדווקא ועדה זאת שכאילו היתה בת חורגת בכנסת מפני שהיו"ר שלה היה מהאופוזיציה וראשות הוועדה מהאופוזיציה היא מאז הכנסת הראשונה, ולכן היתה מגמה להצר את צעדיה ולמרות הסמכויות המרובות שיש לוועדה הזאת לפי התקנון, המגמה היתה לרוקן אותה מסמכויות רבות ולהעביר אותן לוועדות אחרות.

א. זילברברג: לא בקדנציה הזאת.

י. פלכסר: לא. בקדנציות קודמות היה מאבק קשה, אבל יכול אני לציין שדווקא בתקופה הקשה ביותר של הוועדה היא נתנה לכנסת, למדינה, למשק את חוקי היסוד בשלושה תחומים: בחקלאות, תחבורה ובמסחר. אציין רק כמה חוקים יסודיים: את חוק המים בחקלאות, חוק מועצת היצור שמהווה מערכת שלמה של החקלאות; בתחבורה חוק הספנות, חוק רשות הנמלים, חוקי תעבורה; במסחר חוק מצרכים ושירותים שכל הפיקוח מבוסס על חוק זה, חוק החשמל. חוקת היסוד של המשק נחקקה למעשה ע"י הוועדה וזאת גם זכות הוועדה, למרות היותה מצומצמת בסמכויותיה ובתפקידיה, אבל החשוב של הוועדה בתקדימים שהיא יצרה והיא מספר חקדימים

י. פלכסר:

שאהר-כך עברו לנחלה כללית של כל הוועדות. אציין 3-4 תקדימים. תקדים ראשון, עד תקופה מסויימת לא היה מקובל בוועדות להעלות נושאים ביוזמה עצמית. היתה ממש מלחמה נגד המגמה של יוזמה פרטית מצד חברי הוועדה להעלות נושאים עד כי בכנסת הרביעית או החמישית הוגשה תלונה ליו"ר ועדת הכלכלה ד"ר אבניאל דאז על שהוא העלה נושא ביוזמה עצמית בלי שהעניין הועבר לוועדת הכנסת. ועדת הכנסת ישבה שבעה ימים ולילות ולבסוף הגיעה לידי החלטה שלא מהליטים. אנחנו לא יודעים מהתקנות אם זה מותר, אף על פי כן אנחנו יכולים לדעת מה קורה בוועדות באיזו צורה מעבירים נושאים מיוזמה עצמית.

תקדים שני, פרסום הודעות

לעתונות. תקופה ממושכת לא פורסם שום דבר מהוועדות. היתה ידיעה יבשה. באה ועדת הכלכלה והנהיגה תקדים של פרסום הודעות שבאמת היו להן הד בציבור. גם כאן היתה בתחילה התנגדות חריפה. לא פעם קראו לי למזכירות הכנסת ואמרו לי: מה זה, מה אתה מנהיג מנהגים שלא היו עד כה?! אני המשכתי לעבוד לפי הצורה שהוועדה הזאת קבעה לעצמה.

היה תקדים של סיורים. ועדת הכלכלה

היתה אולי הראשונה שהנהיגה סיורים ויצאה ל"שדה". בכנסת האחרונה בימי כהונת חה"כ שכטרמן הונהג הנוהג של פתיחת ישיבות הוועדה בפני קהל, עתונאים ואין צורך לומר אנך זה השפיע, כמו עניין אוטוקרס.

כמוכן שאני שמח ויש לי סיפוק

מכך שהשתתפתי ביצירה הזאת, בכל מערכת העבודה של הוועדה ואני יכול רק לומר: קשה עלי פרידהי ואסיים באפיזודה קטנה. נהוג בכנסת ובוועדותיה שבסוף קדנציה עושים מסיבת סיום. בכל פעם שהשתתפתי במסיבה הזאת חברי הכנסת אמרו: הכנסת הולכת, הכנסת באה, המזכיר לעולם נשאר. אני חושב שהגיע הזמן לומר: הוועדה נשארת, המזכיר הולך.

לא נשאר לי אלא להודות סקר לב

לכל חברי הוועדה ובמיוחד ליו"ר הוועדה מר הורביץ על היחס החבוש והלבבי בזמן הקדנציה שלו ולמר שכטרמן זמר חמיר ואני מקווה שניפגש בשמחות.

י. דרניצקי (יודין):

אני מצטרף ומזדהה לכל הדברים הטובים והנעימים שנאמרו למר פלכסר.

אני מציע שגם להבא ישמר קשר כלשהו עם מר פלכסר בעבודת הוועדה אם על ידי השתתפותו בסיורי הועדה, אם על ידי הזמנתו להזדמנויות שונות יוצאות מגדר השוטף והרגיל.

חברי הוועדה יודעים, אני מניח,

שפעלתי שנים רבות באיגוד המקצועי של ההסתדרות והרבה שנים ראינו בזכותו של עובד לפרוש לפנסיה ולחיות בבטחון כלכלי, פחות או יותר מובטח, אחת מזכויות היסוד. בשנים האחרונות, אני אחד מאלה שהתעוררו אצלם ספיקות האם עשינו בשטח זה, כצורך הנובע אמנם באותה התקופה, דבר טוב. אני כבר מודיע, שאני עובד על הצעת חוק פרטית של הארכת גיל העבודה ודחית גיל הפרישה והנמוקים אחי. אני לא אומר כאן את הדברים האלה כדי לכבוס נפשות, אבל הזכרתי את זה רק משום שאני חושב שבלתי טבעי שאנשים בשיא כוחם יפרשו ויפנו את מקומם ואני רואה את מר פלכסר עדין בשיא כוחו ופורש מתפקידו בטרם זמן.

היו"ר י. הרביץ:
 איך מנוט, צריך לחזור לעבודתנו.
 עוד מלה אחת - אנחנו קמצנים
 בדברי שבה ועשירים בדברי בקורת ואם לעתים נאמרה מלה, כולנו לוקחים
 את כל ההערות בחזרה ומשאקים רק זכרונות טובים, כי אנחנו יודעים
 את המום שלנו. בהצלחה והרבה שנים טובות.

אישור העלאת שיעור אגרה בעד מחן שירות על ידך
מועצת הלול וסיכום המיון בענין מדיניות הסובסידיות
בענף הלול.

היו"ר י. הרביץ:
 לפני שנגיע לענין האגרה אנחנו רוצים
 לשמוע הסברים נוספים בענין המשטות.

י. סלמה:
 הבעיה שלנו היא שמסבסדים את העוף
 הקפוא. אתה לוקח עוף קפוא אשר
 עולה למשק 15-20 לירות, חוזף ומוכר ב-7 לירות וזה מגיע לצרכן
 בסביבות 12 לירות. לפני שנה סבסדו את יצרני העוף החי. עכשו החליטו
 לסבסד את העוף הקפוא ובכך הרסו את הסקטור שלנו ואת הצרכן.

היו"ר י. הרביץ:
 כנראה שישנה אי-הבנה. לא בקשתי
 שתחזור על כל מה שאמרת. האם אתה
 מוכן לנסות להוכיח את ענין המשטות ולבסס את מה שאמרת? אני מבין
 שאתה רוצה לבסס את הטענה, איך זה עולה לממשלה בסביבות 800 מליון לירות.

י. סלמה:
 אני יוצא מתוך הנחה שמשטתה אשר
 מסוצלת לייצר 8,000 טון בשנה היא
 קונה ב-8.80 לירות לק"ג...

היו"ר י. הרביץ:
 כמה משטות יש של 8,000 טון?
 האם המועצה לוקחת 8,000 טון?

מר כהן:
 אני אסביר את הנתונים שנמצאים
 בסקר אשר לפניכם בקצרה. אנחנו
 ניסינו לחשב את סך הכל הסובסידיה הריאלית המשתלמת על עוף קפוא דרך
 בחירה של חשבון רווח והפסד תפעולי של מפעל לדוגמא, ונתנו מספרים של
 רווח על סך הכל הייצור המשוער ב-1976/7. מפעל של 8,000 טון, סך-הכל
 המכסה השנתית שנקבעה לשנים 1976/7 היתה 120 אלף טון. עשינו את החשבון
 לפי החישוב הזה על 60% מהמכסה. אנחנו לוקחים את המכירה של
 6,160 טון נטו לאחר צאת של 8,000 טון שנמכר למועצה לפי 15.20 ל"י,
 על הפדיון הזה מוסיפים מכירת חלקי פנים לפי מחירים שקבלנו, לכבוד -
 6 מליון ו-200 אלף ל"י; קורקבצים - 2 מליון ו-400 אלף ל"י;
 לב ותחול - 2 מליון ו-50 אלף ל"י; פסולת עופות - 4 מליון ו-640 אלף ל"י
 ס"ה פדיון ממכירת חלקי פנים ופסולת עופות - 15 מליון ו-290 אלף ל"י.
 ס"ה הפדיון יוצא כ-108 מליון לירות.

ניסינו להעריך הוצאות תפעול
 הנעשה על פטימים בעיקר. לקחנו מחיר חומר גלם בתוך המשטות
 לפי 8.80 ל"י לק"ג בניכוי 5%, הוספנו הוצאות ייצור אחרות כולל
 כח אדם...

היו"ר י. הרביץ:
 5% הם חלק במניות והשקעה. איך אף
 פחת?

בוודאי, 23% זה פחת בשלב הסביר

מר כהן:

מייצור עוף חי לעיבוד.

יש פחת נוסף?

היו"ר י. הרביץ:

לא. יש אחוז אחד, אני הקטנתי את

מר כהן:

הפדיון. הערכנו הוצאות כח אדם ל-70 עובדים, דמי שחיטה, הוצאות אריזה על קרטונים, חשמל, מים והוצאות שונות, הגענו לרווח חפולי של 32 מליון ו-775 אלף לירות. בתחשיב איני נכנס לחשואה על השקעה ולא לחישובי פחה.

עשית חשבון שכר ממוצע של אלפיים ל"י לעובד. אני חושב שטעיה כאן.

היו"ר י. הרביץ:

ללא ספק יתכנו טעויות לפלוס או מינוס בשיעורים שונים.

מר כהן:

מר כהן, אני לא תובע את כבוד הוועדה. אם יתברר שזה פרוץ מכל עבר, חבל

היו"ר י. הרביץ:

שאתם יושבים כאן.

מרכיב העבודה הוא לא גבוה. אם טעיה לפלוס או מינוס, הסך-הכל לא משתנה

מר כהן:

בהרבה. הגדרנו רווח סביר של 7% על המחזור. הרווח הוא יותר מ-7½ מליון ל"י גם אם ההשקעה במשחטה היא 20 מליון ל"י וגם אם היא משלמת 60% מס על הכנסה, עדין יוצאת חשואה נטו על השקעה. לפיכך הרווח העודף שאנחנו אומרים מעל הרווח הסביר הוא מעל 25 מליון לירות.

לאחר שלקחת ריבית?

היו"ר י. הרביץ:

כן. אנחנו מנסים להראות מה הסובסידיה הריאלית הכוללת שמשלמת

מר כהן:

משחטה, וכפי שאחם רואים ממכסה של 120 אלף טון, הערכנו שילך לייצור והקפאה כ-55 אלף טון עוף קפוא.

אני מתאר לעצמי, שישנם כלכלנים שינסו לפרק את הנתונים שלך.

היו"ר י. הרביץ:

באיש עמך, אני יודע שיש הנצאות מימון שלא יכולים לגבות. לכן הסיטונאים מרוויחים מליון לירות. השאלה היא, האם ריבית על הון חוזר ומלאי כלול כאן?

זה כלול ב-7½ מליון לירות. אנחנו

מר כהן:

יודעים היטב, בנושא של מימון מפעלים

במסגרת מפעלים אזוריים, יש תנאי מימון מאד מועדפים. לא רציתי להכנס לענין הזה.

אתה צריך להכנס לזה. יכול להיות ש-4½ מליון לירות זה לגורפי חוץ.

היו"ר י. הרביץ:

לכן אתה לא יכול לקרוא לזה רווח. אם אתה רוצה להעמיד דגם של משחטה אתה צריך לומר: זה המבנה של ההשקעה, של המימון, של הריבית. מה שאחא אומר זה יותר גושים ולא חלקות.

זה יקטין את התוצאה הסופית בסך של מליון וחצי ל"י או 2 מליון ל"י.

מר כהן:

זה תנאי מימון לגבי הון חוזר
והשקעה?

ע. הדר:

הון חוזר בלבד יקטין את הרווח
כולו.

מר כהן:

מה שמציא לנו מר כהן, איך שום ספק
שזה חומר חשוב. אבל לנו יש שעה אחת

מ. דרובלס:

בטח הכל כדי להחליט, ודומני שהנושא המרכזי סובב סביב דבר אחד, התחרות
לא הוגנת בין בשר קפוא ועוף חי. נתרכז על נושא זה. יתכן שנזמין את
מי שצריך להזמין ונלמד את הנושא והבעיה של רווחיות המשחטות. אבל
הנושא העיקרי הוא התחרות לא הוגנת בין שני המפעלים שהזכרתי. פה נאמר
שהסובסידיה על עוף קפוא מגיעה ל-8 לירות. לדעתי זה סכום מוגזם מאד.
אם נתרכז סביב העניין הזה אולי נפתור את הבעיה.

אני רציתי לצוד את כל הארנבות"
בישיבה הזאת. זאת הזדמנות שיושבים

היו"ר י. הרביץ:

כאן כל הגורמים, כך נוכל לשמוע מה הם אומרים ולא מה שלוחשים לנו משה
לשולחן. אנחנו צריכים אם לא להיות שופטים, על כל פנים תלמידים יכולים
להיות. רציתי שתביאו לפנינו טענות מבוססים. החברים יכולים לומר
שמרוויחים במשחטות עודף יותר מדי. את זה צריך להוכיח. אני רוצה בכל אופן
שנדון בשני הדברים האלה ביחד. פה נאמר דבר נורא, שמרוויחים במשחטות
18 מליון לירות, דורשים מימון ולא הולכים לכרוז.

אני אשתדל לגמור, אח"כ אהיה פתוח
לשאלות והערות. הנתון בעשור האחרון

מר כהן:

של ס"ה מימון הפסד בחשבון מסחרי של המדינה הוא נתון ארסנטי לפי הערכת
היקף הייצור. ס"ה ההפסד יוצא 260 מליון ו-850 אלף לירות. זה צד אחד
של סובסידיה ריאלית. ההמשך של זה, רווח עודף, הגדרנו כ-25 מליון
ל-8,000 טון, נוריד מזה את המימון שהוא 28 מליון לירות - הרווח העודף
מסתכם ב-190 מליון לירות. למשחטות תעשייתיות יש רווחים נוספים,
זה נובע מעיבוד העוף הקפוא. ההערכה היא כ-66 מליון לירות.

מי קונה?

היו"ר י. הרביץ:

המשחטות קונות.

מר כהן:

המחירון נמצא אצלך בדו"ח. מוכרים
בחזרה לצרכן ב-40-30 ל"י לק"ג.

מר סלמה:

אני רוצה לשמוע ממך, מר דורון,
הסיפור שהמשחטות קונות עופות קפואים

היו"ר י. הרביץ:

ומוכרות כעופות חיים קיים או לא?

כן.

מר דורון:

למרות שקנו אותם בסובסידיה?

היו"ר י. הרביץ:

כן. באותו מחיר, כל מי שקונה עוף
קפוא, רשאי לפרק אותו. תיאורטית
זה כביכול ניתן. מעשית, זה לא נעשה, כי יש רופאים ופקחים.

מר דורון:

האם המועצה קולטת דברים כאלה?

היו"ר י. הרביץ:

המועצה לא קולטת דברים כאלה. המשחטות
לא עושות את זה.

מר דורון:

מר סלמה:

זאת אחת השאלות שמטרידות, לא רק אנחנו. זה חייב לעניין אתכם בתור ועדת הכלכלה, שהפדינה מסבדת מצד אחד את העוף שמגיע לצרכן, נמצד שני זה נכנס בחזרה למשחטה אחרת שקבלה את הסובסידיה ומחשבת את מחיר החלקים של העוף הקפוא לפי מחיר של עוף חם.

י. מישני:

אני מזהיר באחריות, משרד החקלאות אסר והורה לכל הרופאים והפקחים שנמצאים במשחטות, חד משמעית, לא לאפשר הפשרה עופות קפואים וחשובים. הם נצטוו להשליך אותם ואכן הם משליכים. אני לא אומר, שפה ושם אין גניבות. באם נתפוס, נעמיד לדין.

מ. כהן:

תפסת?

י. מישני:

תפסנו כמה פעמים והעמדנו לדין. רצינו לפרק הודו קפואים מסובסדים, יש הוראה שלא עושים את זה.

מר סלמה:

אני רוצה שיתייחסו בכל חרצינות לדו"ח הזה, היות והדו"ח הזה מראה על מתן סובסידיה לא של 150 מליון ל"י כפי שמר דורון מזהיר, אלא על סובסידיה של 600-800 מליון ל"י בשנה כשאחוז הסבסוד הוא 60%. שמעתי שמר דורון אומר: המטרה שלנו להגיע ל-100%. כל הכבוד, אתה רוצה להגיע למצב שקיים בארה"ב. איל לך את הכסף שיש לארה"ב. 60% מהתוצרת הלאומית עולה בין 600 ל-800 מליון לירות. זורקים פה כסף בזמן שמשרדים אחרים משוועים לאותו כסף. אולי הקדישו עוד רבע שעה מזמנכם ותראו מה קורה פה. לוקחים כסף מהמדינה ומחלקים אותו לאנשים, שלא נצרכים. בסופו של דבר, למי מגיע העוף הקפוא? הוא לא מגיע לדלת העם. הוא מגיע לאותו אדם שאין לו צורך בזה, אם זה מסעדות, אם זה משחטות, אם זה צה"ל ואם זה הקיבוצים. מה אתם עושים? אתם הולכים ונותנים לנו מתנות. אין הצדקה לומר למשחטה, את תעבדי כל השנה בשבילי ולסבסד אותה. אני מצד אחד סוחר ומצד שני משחטה, אין שאני אדבר, אני נגד עצמי. יש מאזן של מועצת ענף הלול שבשנת 75-1974 קנינו מהמשחטות 11 אלף טון ב-11 מליון לירות ומכרנו ב-60 מליון לירות. אנחנו מוכרים בפתות 4-5 לירות ואנחנו חיים בכבוד, מחזיקים מאות פועלים ומתקיימים.

י. כהן:

הויכוח היסודי שלנו הוא לא אם צריך משחטות או לא. אנחנו בדעה שהמשחטות הביאו לזה שצריכת העוף בארץ גדלה. אני מודע לכך שהמשחטות הביאו לזה שאפשר לווסת את הגידול ולמכור כמויות גדולות. אבל הויכוח שלנו הוא בשני מישורים: 1. גם היום, לאחר הדיון שהיה אתמול, אין חולק שהסובסידיה אשר ניתנת עבור העוף הקפוא לא מאפשרת לענף העוף החי להתפתח ולגדול. אני חושב שבנושא הזה נוכל כולנו להפאחד. 2. אם הממשלה כקבלן רוצה לקנות סחורה היא צריכה להביא את המשחטות להתייעלות עצמית ע"י תחרות. אני מבין שאנחנו נכנסים פה לצוואר הבקבוק. בזה שאנחנו נותנים לכל המשחטות לעבוד, המדינה לא יכולה לעודד את התחרות הזאת. אני חושב שהמצב הזה לא בריא. משחטה זה ענף שצריך להיות יעיל וצריך לשאת את עצמו. אם צריך לשאת רווחים, בכמה? זאת תחרות. את הנתון הזה צריך באיזשהו מקום לקעקע ולא נשלים עם זה. כאן צריך להכנס גורם תחרותי כדי לייעל את המשחטות.

אני חושב שאנחנו לא נוכל לבדוק את המאזנים. איני יודע אם כן מפרקים או לא מפרקים. לא חשוב על חשבון מי זה בא. אותי, כחבר כנסת, מעניין שלא ירמו את הצרכן. אם מסתבר

י. כהן:

שמשתטות נותנות לקליינטים שלהם מחיר יוקר מוזל, זה בשבילי אותה רמאות. אני חושב שאנחנו צריכים להתייחס לשני נושאים אלה:
1. להקטנת הסובסידיה על-מנת לאפשר לקנות גם את העוף החם והשחוט.
2. להביא לידי זה שהמשתטות יעבדו בצורה יעילה ביותר.

דבר אחרון, אני חושב שגם אנחנו צריכים להיות שנועדד, אולי בניגוד למה ששמעתי היום, כל מי שירצה להקים משחטה, בחנאי שיבטיח את הנושא השני שדברתי עליו, יעמדו במכרזים ובתחרות.

מר דורון:
ישנה התרשמות כאילו המשחטות לוקחות בשר עוף קפוא מפשירות אותו ומוכרות בתור בשר עוף טרי. זה פשע. אם מישהו אומר שהם עושים את זה, אין לי אפשרות לבדוק בכל החנויות. במשחטות התעשייתיות זה לא נעשה כי שם יש בקורת.

מ. דרובלס:
המטרה היום היא לנסות לפתור את הבעיה ויתכן שיהיה צורך להכנס לבעיה באופן יותר רציני. המטרה, לדעתי, לנסות להשוות כמה שאפשר בין שתי שלוחות: עוף חם וקפוא. במשך הזמן נוכל לראות את הסרטים שהנאתם לנו ונוכל לבדוק את בעיית המשחטות. יש דברים לכאן ולכאן. בעיית המשחטות זה ענין של התעשרות, זה נכון שהם עושים רווח טוב. זה לא יהיה קיים תמיד. המשחטות הוקמו בעיקר כשירות ליצרנים. היום במקרה הם מתרחבים, אבל זה דבר זמני.

אני מציע: א. להמליץ שיהיה מחיר עוף קפוא אחיד בכל השנה, כמובן לפי סוגים. אותו הדבר בעוף החם. כך נוכל למנוע כל ספקולציה של חומר. ב. לפי השיטה של היום, הסובסידיה הגיעה ל-8 לירות, בעיקר, כך אני מניח, בגלל התערבות של ההסתדרות. יש מצב אבסורדי, אנחנו הגענו ל-80% סבסוד ל-1 ק"ג. אם המצב ימשך כך, החוצאה תהיה שאנשים יברחו מהעוף החם ויעברו לעוף הקפוא. מה יוצא? אם היום מסבסדים 60% מכלל בשר העוף בארץ ב-80%, מתר נצטרך לסבסד ב-80% את בשר העוף החם.

מי צורך היום את העוף החם? יש כל מיני עדות שהן בשום אופן לא יקנו את העוף הקפוא ויבן ממשיכות לצרוך את העוף החם. דווקא משפחות מרובות ילדים עם מצב כלכלי קשה קונות חלקים מסויימים שבעוף קפוא הן לא יכולות לקבל אותם. דווקא אותם היתה ההסתדרות צריכה לייצג. עוף קפוא אי-אפשר לקנות באותה שכונה קטנה ובמקום שנמצא הציבור שאותו מעוניינים לסבסד, אלא בסופרמרקסים, שם עקרת הבית יכולה לקנות עוף קפוא.

בהמלצות שלנו אני מציע להקטין את הסובסידיה מ-8 ל-3 לירות ולהעלות ב-5 לירות את מחיר עוף הקפוא ולקבוע מחיר אחיד לכל השנה לעוף קפוא לפי סוגים.

מ. כהן:

אני רוצה לדבר בשם אותן שכבות נחשלות. לנו, עדות המזרח, יש הרגלי אכילה מסויימים. אתם רוצים לבפות עלינו הרגלים אחרים. אני לא נגד סובסידיה. אם היא מניעה ללכת החם במקרה זה הסובסידיה לא מגיעה לדלת העם. בשוק הכרמל לא מוכרים עוף קפוא, גם לא בשוק תלפיות בחיפה. כאשר אתה אומר 60% מעוף הקפוא משווק - זה מקבל חלק גדול, אבל היתרון המסעדות וכן במי המלון, אכילות ועוד. הסובסידיה כפי שנאמר כאן 6½ מליון לירות ופתאם זה גדל ל-250 מליון. זה סכום שנאמר ע"י כלכלן משרד האוצר. אני שוען שזה יותר גדול. קפיצה כזאת!?

מ. כהן: אחוז הקונים בשוק חלפיון בחיפה הוא 80%. שם עקרת הבית קונה את העוף והיא לא קונה עוף קפוא. הקיבוצים קונים את העופות ב-2 לירות או בלירה אחת. הם לא קונים ב-10 לירות. עדות המזרח לא אוכלים עופות. אחס מאלצים את דלת העם לא לאכול בשר היום. יש הגינות בזה?! חן לאזרח לבחור, למה אתה מונע את זה ממנו.

באשר לשיטת מתן רשיונות - משחטות לא מאושרות ע"י המועצה, למרות שהן עומדות בשירותים הוטריוניים ולמרות שרופאים וטרינריים אשרו אותן. מה עושים? היות ומשחטות לא עומדות בלחץ, הולכים למשחטות קטנות, נוהגים להן לעבוד עבורם. הרי זה פתח לשתיחות. אתה אומר, איני יכול לפקח על כל החנויות. נעמיד מדינת משטרה, כי החור קורא לגנב. אני לא בא להגן על הסוחרים ועל המשחטות, אני בא להגן על האזרח הקטן. אתה אומר שאינך יכול לפקח. זאת אומרת שהסובסידיה הולכת בעקיפין לכיסים פרטיים. אתה אומר שעל המשחטות קיים פיקוח. אני משוכנע שעוקפים אותך. אתה לא מסוגל להיות שוטר על כל המשחטות. עצם העובדה שניתנת אפשרות לעשות רווח גדול, זה מפתח את המשחטות ואת הסוחרים. משהו לקוי פה, השיטה שלך, מר דורון, לקויה ביסודה.

יש עוד משהו חשוב והוא ענין ה"הודיים". ב"הודיים", אותן משחטות מאושרות קונות ממשחטות בלתי מאושרות. הן יותר יעילות וזה עובד. אחס אסרתם על אותן יצרנים לקנות באותן משחטות. מר דורון, אתה מעמיד את עצמך הרבה יותר גבוה משירות וטרינרי. הידע של הרופא הוטרינרי הוא יותר רב מאיש הפיקוח שלך. רופא וטרינרי לא מייצר איש מסויים, אתה לא יכול לעשות את ההפרדה הזאת. זה ליקוי חמור, שאני צריך לקבל אישור שלך. אם רופא וטרינרי אומר שהמשחטה עומדת בתנאים, אתה לא יכול לומר שלא. אל תקבע מדיניות, יש מעליך סמכות הרבה יותר גבוהה. אתה לא רופא וטרינרי וגם איש הפקוח שלך הוא בסך הכל פומחה ליצור, הוא חותם במקום רופא וטרינרי, זאת עבירה פלילית והוא עשה את זה, אם איני טועה.

אני מסכים למה שאמר חה"כ דרובלס שישנה דרך אחת כדי לסגור את ההפקרות הזאת. לו הייתי בטוח שהסובסידיה הינה מגיעה לאיש הקטן, בשתי ידיים הייתי תומך בזה. מאחר ואני משוכנע שהיא לא מגיעה לאיש הקטן, אלא נהנים ממנה אנשים שאינם זקוקים לה, גם אני בדעה שיש להקטין את הסובסידיה.

א. זילברברג: מאחר והנושא די ברור, יש מקום להודות לאורחים שהאירו את עינינו ונתנו לנו את כל ההסברים. אני מציע שנתחיל לסכם.

היו"ר י. הרביץ: אני רוצה שהאורחים ישמעו את דברי התשובה של משרד החקלאות.

ע. הדר: הבעיה היא יותר מקיפה ממה שאנחנו מציינים איתנו. 8 לירות סובסידיה, זאת לא היתה נדבת לבו של אדם, אלא זה בא בצנזורה מסויימות. הממשלה חתמה הסכמים בגין הסיצור. מסתבר שבשד מיובא זחק את הייצור המקומי, ואז הממשלה עקב החוזה הורידה את מחיר הבשר כדי לשווק אותו ומכאן התחיל העוון. אני מסכים לכך שהמצב שנוצר הוא מוזר, להגיע לסיבסוד של 8 לירות, זה מוזר מאד, הוא לא נוח מכמה סיבות: 1. אם כבר הממשלה נותנת תמיכה של 8 לירות ורוצה לפתור את בעיה החוזה שיש לה על 120 אלף טון, היא רצתה להפיק מכך תועלת ושהאזרחים יקבלו אותו בזול. אני מסכים עם חה"כ כהן, שאם המדינה תומכת שיהנה מזה מי שצריך להנות וכאן נוצר עוות ראשון.

ע. הדר: 2. עקב ההיצע הגדול והצורך לשחוט עודפים רבים, אי-אפשר היה להוציא מכרזים. ההיצע היה למעלה מכוסרן של המשחטות לשחוט וכל בעל עסק שהקים משחטה יכול היה לשחוט. 3. נוצר שימוש ביחס בין עוף חי לעוף הקפוא דבר שנשמר ע"י סיבסוד כלשהו. כאן קרו מספר דברים לא מוצלחים וצריך לחקן אותם. אני לא בטוח אם משרד החקלאות ומועצת הלול הם הכתובת לכל ההסתערות הזאת. אחרי שהורידו את מחיר בשר הפטימים, ההסתדרות חפסה את זה כזכס קבוע שלה.

אני מסכים שיש עוותים, שמשחטה מרוויחה יותר מדי. גם חה"כ יגאל כהן צודק. יש משחטה שההון שולם ומרכיב ההון הוא הגורם שמייקר. המחיר שמר דורון נתן הוא מחיר לפי משחטה יקרה ואין לו אפשרות לעשות הסדרים נפרדים, כי הוא נתון בלחץ של עודף היצע. אילו היה לו היצע של 30% מצבו היה טוב.

מה צריך לעשות ברגע זה?

את הבקורת של המשחטה הזולה, היעילה צריך לעשות באחד הזמנים. לרוע המזל זה לא ניתן להעשות היום. מה צריך לבדוק, וזה מפתח לכל הבעיות, איך משחק ענף הבשר מוצר מקומי, מה חלקו בשוק המקומי ומה חלקו של הבשר המיובא? אם נאמר שבשר מיובא הוא רק משלים לאותו תכנון של בשר מקומי, נענה על מרבית הבעיות. צריך להכריז שהמטרה שלנו סיבסוד של 3 לירות לקילו עוף. בשום פנים אין טעם להסתער על המשחטות. זה כלי חשוב מאד, יש עניין להחזיק בו. צריך לשמור שהתמיכה תהיה מבירה חן באחוז הסביר והן בהתמודדות עם השוק. לא הם אשמים שהסובסידיה היא 8 לירות. מקור העניין אחר לגמרי.

היו"ר י. הורביץ:

אני רוצה לקבוע שהמשחטות חיוניות ביותר בארץ. בלי המשחטות תהיה

קטסטרופה נוראה. מדינת ישראל חתמה חוזים, אם לטוב ואם לרע. אנחנו תמיד טוענים בפני הממשלה: תמלאו את החוזים שלכם. זה לא אומר שכל מה שאומרים, אנחנו נצדיע ונאמר אמין, וטוב שיהיה יותר מגורם אחד בידי סקטור אחד. אני מתאר לי שאברהם בן מאיר לא יקבל את הנוסח הזה. הוא בטוח שישנם קריטריונים ברורים וכל מי שרוצה, הקריטריונים תופסים

לכתיבה.

באשר לעניין עצמו - א. נדמה לי

שתכננו מדי גבוה. ב. היבוא מסתדר בענף והוא הרסני, ובמקרה זה הממשלה חוטאת כלפי עצמה. לכן אני בעד ההצעה שהייתה כאן האופרת: לא יותר מ-3 לירות סובסידיה; היבוא צריך להיות יבוא משלים ולא יותר, גם כן בזהירות כדי שלא נכה את הצריכה המקומית והתחייבויות מממשלתיות; בעניין המשחטות אני לא מוכן להצדיע לכל החשיב. אני מציע לבחור ועדת משנה קטנה אשר תיפגש עם כל הגורמים הנוגעים בדבר, תקבל מאזנים, תבחן קריטריונים של פתיחת משחטות חדשות. אני בעד זה שיאשרו כמה משחטות לגורמים פרטיים, במקרה זה לסוחרים וקצבים, ואני אגלה לכם את הסיבה, כדי שיוכלו להתחרות.

א. בן-מאיר:

בעניין סובסידיה של 8 לירות, ואני לא בטוח אם זוכרים בדיוק כל מה

שאמרתי בפתיחה. אני מבין שלא כל הדברים שהוצגו הובנו כהלכה. אני אמרתי בפתיחה וחוזר ואומר, הסיבסוד של 8 לירות, זה יהיה 250 מליון לירות אם מצב שקיים בחודש האחרון יקויים שנה שלמה. מצב כזה לא היה לפני חודש, הוא לא תוכנן לשנה שלמה, הוא התקבל בניגוד לדעתנו. לא אחזור על ההתבטאות שלי בדיון שהיה בממשלה. הדרישה שלנו הייתה בין 3 ל-4 לירות ואני מקבל בברכה כל סיוע בעניין הזה.

א. בן-מאיר: מצב חקיקה במסחר העוֹף החי, זה אינטרס חיוני ממדרגה ראשונה של הענף. לא יכולים לשווק 100 אלף טון פסטימים בלי המיגזר הזה. אנחנו לא רואים אותו ביושב מצד אחד של השולחן. נדמה לי, שחברים יכולים להעיד, בכל עת שהיו שיבושים, הם זכו לתמיכת משרד החקלאות ככל שאפשר. אנחנו רואים כחיוני ביותר שהוא יפעל בצורה חקינה. תייב להשאר ביניהם איזון גבוה והסיבסוד שאני מדבר עליו: א. שומר את האיזון; ב. זה הסיבסוד הכי נכון. בלי סיבסוד לא יכול להיות שיווק של 100 אלף טון פסטימים.

נאמר פה ע"י חה"כ דרובלם שיגיה מחיר אחיד לכל השנה. יש מחיר לא לכל השנה, אלא לתקופה. לפני האינפלציה היו נקבעים מחירים אחת לשנה. כאשר אנחנו בתהליך אינפלציוני כפי שקיים, המחירים נקבעים מדי תקופה. כאשר יש תמיהה גדולה, בחשבון חצי שנתי מחשבים סיכום חשומות ומתקנים את המחיר.

ע"י העבודה בשני אפיקים: של עוף קפוא וחי, אנחנו מנטרלים היצע וביקוש יום-יומי בכך שמפנים עודפים להקפאה אנחנו שומרים על מחיר העוף החי בשוק.

לדברי חה"כ מאיר כהן - אני מצטער, אני מבין שישנה אי-הבנה. לא היחה קפיצה מסיבסוד של 60 מליון לירות ל-250 מליון לירות.

י. סלמה: 6 מליון לירות רק לפיטום. הרו"ח הזה מדבר רק על פיטום.

א. בן-מאיר: אני מבקש לשמוע אותי בלי התרעות. לא היה סיבסוד של 6 מליון לירות ולא היה סיבסוד של 60 מליון לירות.

מ. כהן: כמה?

א. בן-מאיר: עד לקביעה הלא מוצלחת האחרונה סבסדנו בהיקף של 4-5 לירות ותעשו חשבון על 30 אלף טון במונחים שנתיים זה 150 מליון לירות.

לגבי המשחטות - אני מקבל בכרחה הצעה של ועדה שתבדוק בדיקה אמת ולא חתרשם מסענות שנזרקות ללא כל ביטוס. הניר שהוגש היום מופרך לחלוטין. אני מוכן להוכיח את זה סעיף, סעיף. עם בדיקה מעמיקה בוועדה אני מוכן לטעון את זה. אני מוכן שתהיה בדיקה של עלות העבודה במשחטות. העיר חה"כ הדר הערה נכונה. אני יודע שיש הבדל ביכולת בין משחטה ששלמה את ההשקעות אחמול לביטן משחטה ששלמה את כל רכושה וכו'. יש הבדל גדול מאד ביכולת התפעול. כשמר סלמה יזכה לכל העזרה כפי שאני חושב - ניקח לעזור לו כמיטב יכולתי...

מ. כהן: מישהו בלם אותך.

א. בן-מאיר: אף אחד לא בלם אותי. החוק בלם אותי. כשמר סלמה יגמור להקים את המשחטה החדשה שלו, ואיני מוכן לעבוד בעלות נמוכה יותר מהתשיבים שמעובדים ע"י הוועדה, אני מצהיר בזה שנאמץ את העלות שלו כעלות מכתבת לכל המערכת.

י. סלמה:

היום אני עובד בשביל המועצה.

א. בן-מאיר:

אני אומר, כאשר חגמור את המשחטה החדשה, אני מאמץ את העלות שלך לכל המערכת. אני בטוח שאחרים ירצו את החשבון שהוא יגיש.

נזרק פה משפט בענין פירוק עופות קפואים. ניחן היה להבין כאילו המועצה קולטת עופות מספקת אותם כעופות קפואים לפירוק. אני מצהיר פה באופן ברור, זה לא נעשה ובמשחטות ישנו פיקוח קפדני שלא יפורק עוף קפוא. ע"י המועצה לא מסופק עוף קפוא. אני חושב שנעשה מאמץ עליון לחפוס כל מקרה כזה, ואם ייתפס מקרה כזה, יסופל בו בהתאם ובכל חומר הדין.

נאמר שוב וגם היו"ר הטיל ספק

אם הקריטריונים הפאפטיבים כניסה או לא, הם בדוקים, וטוען חה"כ מאיר כהן שישנה סמכות עליונה. "אנחה סמכות היא לא מעל מועצת הלול. אותה סמכות, ד"ר קסאי שהוא מופקד על הנושא בשירותים הווטרנריים ושחה"כ מאיר כהן רואה אותו כסמכות העליונה כותב לגבי משחטת עוף כרמל, יהודה סלמה: מועצת הענף מחייבת מבחן. המשחטה אינה עונה לדרישה הזאת היום ולכן, בצדק, היא לא יכולה לשווק עוף קפוא למועצת הלול.

מ. כהן:

נדרש ממנו מעל ומעבר למבחן הזה. דרשו ממנו עוד הרבה דרישות

שלא ניחן לבצע אותם.

א. בן-מאיר:

נאמר פה שמשחטות נשענות על מוצרים שמייצרים במשחטות שאינן מאושרות. החלטנו לא לקנות חומר מאותה משחטה ומי שיתפס שקונה מאותה משחטה חומר, ייפסל.

היו"ר י. הרביץ:

השאלה אם בודקים מה קורה בענף המשחטות? התגובה לא יכולה להיות

לגבי המקרה הזה.

א. בן-מאיר:

בחוק מועצת הלול כתוב באיזה מבחנים צריך לעבוד ובאיזה מבחנים אי-אפשר לעבוד. המבחן של מר סלמה אצלנו עומד במה שהחוק דורש. לפרוט זאת, תוך הבטחה שלו שהוא הולך לבנות משחטה חדשה במקום מתאים אפשרנו לו עד גמר המשחטה החדשה לעבוד בנבוכית, ובביקור משותף של חה"כ מאיר כהן ושלי סכמנו אתו מה יעשה. הוא איננו רוצה לבצע את זה, זה יקר לו. משחמע מכאן כאילו אנחנו נוהגים איפה ואיפה.

מ. דרובלס:

אני מאשר שעשייתם ככל שיבולתם.

מ. כהן:

להכשיל.

היו"ר י. הרביץ:

הנושא של סלמה חשוב, אבל לא זה הנושא.

א. בן-מאיר:

דרך הנושא הזה מראים כביכול באיזו צורה אנחנו מטפלים בכאלה או בכאלה. מאשר חה"כ דרובלס איך שופל על דינו המקרה הזה, ואני מודה לו על האישור הזה. אני לא חושב שבצורה כזאת אפשר בענין הזה להקיש איך מטפלים במשחטות. אני אומר באופן הכי אחראי, כל משחטה שתעמוד בקריטריונים, תתקבל בברכה בתוך המערכת. אנחנו יכולים בארץ להגיע לייצור עופות

א. בן-מאיר:

יותר קטנים ולחסוך 1 ק"ג מזון לכל 1 ק"ג עוף. זה חסכון של 250 מליון ל"א
את זה נוכל לעשות אם יהיה לנו עודף כושר שחיטה של 10%. נקבל בברכה
כל גורם שיכנס למערכת. אני מתחייב פה המלצה חמה שלי לכל מי שירצה
להקים משחטה.

מר ברזילי:

לפני שבועיים המליצה הוועדה
לצמצם את מכירת הבשר ב-3,000 טון.

אנחנו מבצעים את זה. לא נאמר במפורש ולא הזכירו עד כה, שיש לנו
חוזים רב-שנתיים בין מדינות. זה לא פשוט להחליט שנקטין באופן
אדמיניסטרטיבי. אנחנו רואים את ההחלטה כקיימת וממחר בבוקר אנחנו
מעלים את מחיר הבשר ב-3 לירוח לק"ג.

נ. קצב:

מדוע?

מר ברזילי:

אני חושב שסוחרים חור אחד ופותרים
חורים אחרים. לא נחנו דעתם לשאלת

כדאיות כלכלית. שמענו דיבורים חד-משמעיים על בזבוז דולרים כבשר קפוא
ולא צריך שום יעוץ כלכלי כאן כדי לדעת מאיפה נלקחים כספים לסובסידיה
בעופות. אנחנו באים לעזרת משרד אחר, כנראה בעוד חדשיים נעמוד באותה
בעיה מן הצד השני. טונות של בשר יעמדו בנמלים כי אנחנו לא יכולים
לבטל חוזה בינלאומי.

בפעם הקודמת ניסינו להבהיר ששאלת

כדאיות זאת שאלה של ערך נחסף. לא רצינו להכנס לבעיה זאת. אני חושב
שעם כל הצעדים שנקטנו, עדין לא פתרנו את הבעיה. איני רואה שיעוף אשר
נכנס למחסנינו הוא קטן. בעופות הגענו לרוויה מסויימת.

קראנו בהפתעה בעתון בקשר לרשות

עליונה לבשר. לא קיים דבר כזה. יש מועצת בשר שדנה בבעיות האלה. חייב
להיות ברור שהפעם אנחנו נהיה יוזמים של כינוסים של ועדת הבשר ונצטרך
להבהיר שצריך לפתור את הבעיה בשני כיוונים. אנחנו לא יכולים לאורך
זמן להכתיב מה למכור. יש לנו דעה שונה ממשרד החקלאות מה ערך הנחסף
לדולר.

היו"ר י. הורביץ:

מה הוא לדעתכם?

מר ברזילי:

בין חי לקפוא 24-25 הדולר.

רציתי שתבינו שהיה אסור לנו
ע"י הגבלות חד-פעמיות, ע"י העלאות מחירים פעמיים בחודש, לנסות
לפתור בעיה כואבת. אנא, לא עוד העלאות מחירים של בשר קפוא ולא
הקטנה של מכירת בשר קפוא. באופן זמני יכולנו להעתר למשאלות שהיו כאן.

ע. הרר:

זה עלול להיות שנה שלמה.

מר ברזילי:

לא נוכל לעמוד בזה, לא מבחינה
כלכלית ולא מבחינה כספית.

פ. גרופר:

לחשומת לב כולנו - אני מבין
שמשרד המסחר והתעשייה ממשיך
להביא כמויות בשר היות והזא קשור בחוזים. לפי פרסומים בעתון
נאמר שקושרים חוזים חדשים עם ארצות כמו אוסטרליה. אני מציע שגיקח
את זה לתשומת לבנו, שמה תהיה התפוצצות עזובה, בתם הקרוז יהיו מלאים
באותם אלפי טונות בשר שימכרו פחות. אני חרד על זה כי זה יכול על החקלאים
החטלאי ממשיך לייצר עוף שאיז צורך בו.

פ. גרופר: אני מציע שנכנס ישיבה בפגרה עם משרד החקלאות ומשרד המסחר והתעשייה ולא להשאיר את הענין הזה לאחר הפגרה.

מ. דרובלס: לאור הדברים שהציג לנו נציג משרד המסחר והתעשייה, אני מציע שנבחר עכשו ועדת משנה שתפקידה יהיה לספל גם בוברים האלה. אני מתפלא למה ששמעתי מנציג משרד המסחר והתעשייה. נאמר ע"י המנכ"ל שלגבי הכסויות שהזכרת אין בעיות. אבל לאור אותה הודעה, ועדת משנה שתקום תצטרך לספל ב-120 אלף טון בשר פיסום.

ג. קצב: אני מצטערת שלא השתתפתי בדיון. אני לא רוצה עכשו לגשת לנתוח הבעיה עצמה. זה נושא שאני קרובה אליו. אם תקום ועדת משנה, אולי אני אהיה בתוכה ולכן אקצר בדיבור. השאלה עקרונית מאד. לא הצד הזה איכפת לי ולא הצד הזה. איכפת לי ציבור הצרכנים.

היו"ר י. הורביץ: אני רוצה להציע סיכומים. לפני זה כמה מלים למשרד המסחר והתעשייה. אתם חתומים על חוזים עם מדינות חוץ. אני רוצה לקוות שאתם לא משייכים באותו הקצב, ולאחר ששמעתם את דעתנו, החוזים לעתיד יהיו מושפעים מהמלצות ועדת הכלכלה. אל תשכחו שאתם חתומים על חוזים פנימיים. אני מציע שלא להסתבך בחוזים. תהיו רגילים לכך שאתם חתומים על חוזים עם המשק הפנימי והיתר שיבוא מבחוץ יהיה רק משלים ולא להיפך, בעיקר תסיימו את הויכוח בענין כמה עולה הדולר.

באשר לסיכומים אני מציע: א. הוועדה קובעת כי ליבוא בשר קפוא ומחירו יש השפעה ישירה על היקף יצור בשר עוף. ב. מחיר גמון של בשר בקר פיונא מביא לידידה בניקוש של בשר עוף חי וקפוא. ג. לאור האמור לעיל, יש צורך להגביל את יבוא הבשר הקפוא כך שישמש כמשלים בלבד ליצור מקומי של בשר עוף. ד. ועדת הכלכלה סבורה כי הן המשחטות ומפעלי עבוד הבשר והן שווק העוף החי הם מרכיבים חשובים במערכת האספקה הסדירה של בשר עוף לצרכנים, מבחינת כמות, טיב ומחיר. ה. הוועדה סבורה כי יחסי המחירים בין העוף הקפוא והחי עוותו בגין הסובסידיה הגבוהה מדי הניתנת כיום לבשר העוף הקפוא. הוועדה סבורה כי יש לקבוע סובסידיה שלא תעלה על 3 לירות לק"ג. ו. הוועדה תמנה מתוכה ועדת משנה כדי לבדוק את מערכת המחירים של המשחטות.

י. כהן: אנחנו ממליצים למשרד החקלאות, בשלב שיראה לו, לייצל את ענין המשחטות.

מ. דרובלס: בסעיף הדן בעידוד משחטות הדעות חלוקות. אנחנו לא יכולים לחלק צל"שים לחלק מסויים ולחלק שני לא. פה היה דיון בקשר למשחטות. אם רוצים להשאיר את זה חייבים להזכיר את החלק השני שמוציא את ה-40%.

היו"ר י. הורביץ: מוסכם, נמצא צינור מאוזן.

י. כהן: אני מציע: א. שהוועדה תמליץ על דרך של יעול משחטות. ב. רשמנו לפנינו את הודעת ממנכ"ל משרד החקלאות שיש לעודד הקמת משחטות במידת הצורך ומכל סקטור שהוא.

היו"ר י. הורביץ:

נאמר: הוועדה שמעה את סמנכ"ל
משרד החקלאות, שהמשרד יתמוך
לפי דרכו הוא או יעודד הקמת משחטות נוספות במידת הצורך.

מ. כהן:

בזה שאמרה "במידת הצורך" קברת
את העניין.

היו"ר י. הורביץ:

אני משוכנע שצריך לעודד משחטות
נוספות. את לוועדה המשנה יתברר
שהתכנון נאמד ל-80 אלף טון ולא ל-120 אלף טון, אני לא יכול להמנע
מ"מידת הצורך".

ל. אליאב:

אם להיות צמודים למה שאמר נציג
משרד החקלאות אפשר לנטח כך:
"הוועדה שמעה מבא-כח משרד החקלאות כי כיום יש מחסור באמצעי ייצור,
בכושר שחיטה, ומשרד החקלאות יעודד הקמת משחטות נוספות שתענינה
לדרישות החוק.

מ. דרובלס:

זה לא עונה.

י. סלמה:

אתה לא אומר מהמשחטות הנגדיות.

י. כהן:

אפשר להוסיף: "גם מהסקטור הפרטי".

היו"ר י. הורביץ:

לא. יחזור מר בן-מאיר על דבריו
ונרשום את זה.

א. בן-מאיר:

אני אומר כך: באם תתקיים אספקת
בשר בקר מיבוא באותו היקף שיאפשר לנו
להשאר עם 120 אלף טון - אם נוכל להגיע לכך שנייצר עופות יותר קטנים,
יש בזה שדה לשיפור ניצולת מזון בשיעור של 10% ג מזון ל-1 ק"ג בשר.
זה חסכון במספוא של 250 מליון לירות. זה יכול להתקיים רק כאשר
ישנו עודף בכושר שחיטה של 10%, אחרת לא ניתן להבטיח את זה שהעופות
יימצאו באותו גיל.

התרשמתי מדברי חברי הכנסת: י. כהן
ומ. דרובלס כאילו כל המשחטות נמצאות בסקטור הציבורי ולכן אין חרות.
זה לא נכון שכל המשחטות נמצאות בסקטור הציבורי.

מ. כהן:

85 %

היו"ר י. הורביץ:

אני מציע לכתוב: "הוועדה קוראת
למשרד החקלאות לעודד יוזמה של כל

סקטור שהוא על מנת לעודד...".

י. כהן:

ההצעה טובה.

מ. דרובלס:

נניח שוועדה משנה תחליט שיש מקום
להקים עוד שתי משחטות והסקטור
הציבורי יחפוס את שתי המשחטות האלה, הן לוועדה המשנה לבדוק את
העניין הזה.

היו"ר י. הורביץ:

אני מוכן לכתוב כך: "הוועדה
קוראת למשרד החקלאות לעודד יוזמה
פרטית להקמת משחטות כדי ליצור חרות בריאה בענף".

אם מקימים ועדת משנה, אני לא רואה טעם לכל הסיכומים האלה.

נ. קצב:

בענין יוזמה פרטית, אני חושב שאחה יכול לטעון כלפי משרד החקלאות אם הוא לא נוהג לפי הקריטריונים. איפה נפגע מישהו?

א. בן-מאיר:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה שלי כולל התיקון האחרון.

היו"ר י. הרביץ:

ה צ ב ע ה

הסיכומים שהציע יו"ר הוועדה - נתקבלו

אני רוצה להציע שבעה חברים לוועדת המשנה. אני רוצה להכנס, זילברברג ואבטבי.

היו"ר י. הרביץ:

אני רוצה להענות לבקשת מועצת הלול. לאחר שהודיע מר בן-מאיר שיתוקן או יובטח הדבר בענין משקי חירות, אני מציע לאשר את העלאת האגרה ל-3.5 אגורות.

א. בן-מאיר:

יש לי הערה בענין האגרה. אנחנו פונים מדי פעם בגלל ההתייקרויות. המערך הוא קבוע, הוא לא משתנה. ההתייקרויות מכתובות את קצב הבקשה של השינויים.

נכרך ענין האגרה עם ענין הייצוג במועצת הלול. אני אמרתי בשיחות פרטיות ואני חוזר, לא אני מוסמך לקבוע נציגות במועצת הלול. נוכחות נקבעת על-פי החוק והחוק אומר: על-פי אחוזים מהפדיון וכן הלאה. אני אמליץ בפני השר לעשות את הצעדים הדרושים כדי שיהיה ייצוג לאותו סקטור שיטען שאינו מיוצג היום.

עוד הערה - אנחנו מבקשים הגדלה של האגרה מ-2.5 אגורות ל-3.5 אגורות. מונח לפני מסמך של עיריית תל-אביב שמגדילה את האגרה שלה מאגורה אחת ל-10 אגורות.

מ. דרובלס: כש לי משהו להעיר בענין זה.

היו"ר י. הרביץ: עשיית את זה בפעם הקודמת.

מ. דרובלס: לא נחת לי. יש לי נימוקים מדוע לא צריך להגדיל את האגרה. אחת לא יכול לומר שאין נימוקים.

היו"ר י. הרביץ: אחת רוצה להכשיל את ההחלטה. אחת רוצה הבטחה יותר מפורשת.

ממה שהודיעו לך.

אני אומר שוב: תיעשה מעולה,
כמיטב יכולתנו, שכנועך הפועל

א. בן-מאיר:

יהיה ייצוג לכל מי שסוען שאין לו ייצוג.

אני מעמיד להצבעה את בקשת מועצת
הלול לאשר העלאת האגרה מ-2.5 אגורות

היו"ר י. הורביץ:

ל-3.5 אגורות מ-1 באוגוסט 1976.

ה צ ב ע ה

בקשת מועצת הלול בדבר העלאת האגרה מ-2.5 אגורות ל-3.5
מ-1 באוגוסט 1976 - נתקבלה.

הישיבה ננעלה בשעה 16.00